

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Op! thi dagen nu frembryder,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Op! thi dagen nu frembryder,", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del.* - 1951, 1951-56, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid62927/facsimile.pdf> (tilgået 20. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Nr. 3.

7

Op! thi dagen nu frembryder,
Som den gaudske verden fryder,
Op! thi naadens gyldne aar
Frem med lys og glæde gaaer,
Som de gamle før saa saare
Ventede med længsels taare.
Hallelujah, hallelujah.

2. Tiden nu til os fremiler,
Hvorved Zions datter smiler,
Da hun lydig sig beteer,
For hun ham i kigdet seer,
Som er hendes mand og herre,
Skiønt ham kiende faa desverre.
Hall. hall.

3. Den, som mange majestæter,
Fromme fædre og profætter,
Har tilforne vildet see,
Og det dog ey kunde skee,
Hand til os saa kierlig kommer,
O! en yndig naades sommer.
Hall. hall.

4. Den, som Abraham var lovet,
Menighedens liv og hoved,
Jakobs krone, soel og lyst,
Alle folkes fryd og trøst,

Nr. 3. B1-7. 2, 2: datter] dotter J3-7. 2, 6: kiende] kiender B, kiende J3-7; desverre] desverre B.

Nr. 3. Oversættelse. Auf, auf, weil der tag erschienen, J. A. Freylinghausen, Schr. s. 2. En salme om den nye pugts fortrin frem ier den gaante. — 1, 3: naadens gyldne aar (Jubelret, Lk. 4, 19) brød treu ved Kristi komme, der bragte oplydelsen af forjættelserne; men her ses kirkehæret som en ny virkeliggørelse deraf, og dagen, der tales om i 1, 1, er derfor første sendag i advent. — 2, 2: Zions datter] menigheden. — 2, 3: sig beteer] ter sig, viser sig. — 3, 1: majestæter] David og Israels andre gudfrygtige koniger, som forventede Messias. — 4, 1: I. Mos. 12, 3; 22, 18. — 4, 3: 4. Mos. 24, 17.

Fandt sig hos os ind omsider,
Sagelig til Zion rider.
Hall. hall.

5. Her er den, som vil fuldføre,
Hvad hans Fader hød at gøre,
Hand vil gjøre sagen god
Med sit dyrebare blod,
Plint, foragtet, ilde saaret.
Søgte det, som var forlaaret.
Hall. hall.

6. Hand som borgen vilde møde, 8
Sig for dig at lade døde.
For at slæae med nandens lagt
Vor forbandelse paa flugt,
Lod hand sig for os forskrive,
En forbandet ting at blive.
Hall. hall.

7. Nu maa skyggen bort sig vende,
Og det billed-verk faae ende.
Hvad skal blod og alteret?
Seer! hand alting er i eet,
Hvad har pagtens ark at sige?
Her er naadens rette rige.
Hall. hall.

5, 6: *forlaaret*; *forloret* P.-T.

4, 6: *sagelig* til Zion rider; Jesu indtog i Jerusalem (adventsevangeliet, Mt. 21, 1 ffl.) gentager sig ved kirkeårets begyndelse over for menigheden. — 5, 6: Lk. 19, 10. — 6, 1: *borgen* garant, der indestår for, at galden bliver betalt. — 6, 3: *naadens lugt*; 3. Kor. 2, 15-16: »Kristi vælgts, en lugt af Hv til livet. — 6, 5: *forskrive* forpligte. — 6, 6: en forbandet ting at blive; Gal. 3, 13, Jfr. 5. Mos. 21, 23. — 7, 1-2: Det gamle Israels gudsdyrkelse med ofre og ceremonier var kun en *skygge* af det, der skulle komme med Kristus, Kol. 2, 17; Hebr. 8, 5; 10, 1, et *billed-verk*, idet dens opgave ikke var at skuene frelse, men blot forud at afbilde den kommende frelse, Hebr. 9, 8-9, 24; 10, 2-4, 11-12. — 7, 4: *hand alting er i eet* allt, hvad de gammeltestamentlige symboler udtrykte, er samlet og virkeliggjort i Kristus.

8. Hvem vil naade-stolen favne?
 Hvad kand templets sekels gavne?
 Røgverk, lampe, løve-kar,
 Lam, som ubesmittet var,
 Den figur og væsen svinder,
 Alting nu sin ende finder.
 Hall. hall.

9. Mosis rige nu ophýrer,
 Christi friheds Aand os fører,
 Borte er den trældoms frygt,
 Hvo GUds naade ret har søgt,
 Kand sig til vor Gud fryde,
 Børne-friheds stand at nyde.
 Hall. hall.

10. Nu er forhæng sønderrevet,
 Og en indgang aabnet blevet,
 I GUds helligdom at gaae,
 For ham uden frygt at staae,
 Den, som verdens lys er blevet,
 Nattens mørkhed har fordrevet.
 Hall. hall.

11. Derfor, Zion, op at siunge,
 Og velsigne denne konge,

8, 2: templets; Templetet. B. 9, 1: Mosis] Moses BJ. 11, 1: siunge, synge Jv 7; i Jv er siunge næsten hell igentimen blevet endret til sygne; men her er ændringen jo urettig, fordi rimet krever siunge, jfr. nr. 44, 3, 5.

8, 1: naade-stolen] sundedekket ø: låget på pagtens ark, hvorpå sonofrels blod blev stakket, 2. Mos. 25, 17-22; 3. Mos. 16, 14-16. — 8, 2: sekel] en israelitisk mønt; templets sekel den årlige tempelskat (i virkeligheden en halv sekel), 2. Mos. 30, 15. — 8, 3: røgverk] røgeisen, som ofredes på røgofferalteret, 2. Mos. 30, 1 ff.; lampe] den gyldne lysestage i templet, 2. Mos. 25, 31 ff.; løve-kar] bædkar, vaskekar (jvf. leverdag=bædefag); der sigtes til den store vaskekumme, hvorvede, i templets forghrd, hvori præsterne tvæftede sig, 2. Mos. 30, 17 ff.; 1. Kong. 7, 23 ff. — 8, 4: Et lam, der bragtes som offerdyr, skulle være lydefrit, 3. Mos. 4, 22. — 8, 5: den figur og væsen svinder] det hildegilde (figurlige) og alt det væsen med kultgenstande og ceremonier svinder bort. Udtrykket er overtaget fra originalen: die figur und wesens weichet. — 8, 6: alting] alt det, der lige har været nævnt. — 9, 1-3: Rom. 10, 4; 2. Kor. 3, 17; Rom. 8, 19-16. — 9, 5: Gud] genleser (hebr.). — 10, 1 ff.; Mt. 27, 51; Hebr. 10, 19-22. — 11, 1 og 4: Med bruden, der her står = Zion, må det være lænkt på menigheden (jfr. Zion i 4, 6). Ikke som så ofte hos Brorson på den enkelte kristne.

Giv ham mund og herte til;
Du est brud, med dig hand vil
Riget døfe, lad dig føre
Ham til offer, lad dig høre.
Hallelujah, hallelujah.

9

Nr. 4.

Mel. Hjertelig mig om læges.
Eller: Jeg vil nu Hæren love.

Hvorledes skal jeg møde,
Og favne dig min skat?
Du skønne morgenrøde
Mod al min jammers nat.
Min JESU silig hvorledes
Mit arme herte skal
Opsmykkes og bereedes
Dig til en brude-sal.

2. Din Zion palmer svinger
Til evig seyers-tegn,
Og frydens tone klinger
I nuadens blide egn,
Mit herte dig til øre
Skal grønnes som en skov,
Og alt mit liv skal være
Din kierlighed til lov.

3. Hvor har du milde herte
Dog ingen myge spart,
At dæmpe al den smerte,
Som klemte mig saa hart,

11, 4: *est]* er J9-7.
Nr. 4. *Rid-J. 2, 2: seyers-tegn] seyers tegn B11-3, 5-7. 2, 8: lov! lof J4. 3, 7: komst]*

kom J5-7.

Nr. 4. Oversættelse. Wie soll ich dich empfangen, P. Gerhardt, Schr. s. 12. — 1,2: min skof; Jesus, tenkt som brudgommen; sarome billede i 1,8: brude-sal, 4, 4: din brud, og 10, 7: brude-sædu; i originalen findes dette billede ikke.